

אות היא לעולם

1. תלמוד בבל מסכת ברכות דף מ/א

אלין שאכל ממנו אדם הראשון רבי מאיר אומר גפן היה שאין לך דבר שחייב איליה על האדם אלא אין שנאמר וישת מן הין וישך רבי נחמי אמר תאנה היתה שבבדר שנתקללו בו נתקנו שנאמר ויתפרו עליה תאנה רבי יהודה אומר חטה הייתה שאין התינוק יודע לקורות אבא ואמא עד שיטועם טעם דגון סלקא דעתך אמינה הויאל ואמר רבי יהודה חטה מין אילו היה.

2. שמונה קבצים / קובץ א / תשלאט.

ההצטיירות הרוחנית העולינה, מצטיירת לפי השגתו של אדם בדרך אורחה כללית, וכל הפרטיטים שמתחדרים בידיעתו מרגשות ומידיעות, הנם רק פרטיטים נוצצים, וצאים מהצטיירות הכללית שא"א לסתמו, והן כדמות הכוכבים בركיע.

3. מתוך התורה הגואלת / חלק ב / חומש בראשית / פרשת נח / מוש"ק פר' נח - התשל"ב

שני שלוחים היו לנו, כדי לברר את מצב העולם. בונים בחול ואח"כ מקדשים. קודם כל, נשלח העורב הטמא לחפש ולברר דרך, ואח"כ הינו הכהרזה. זה הירכה אלוקית, יש, להשתמש גם בעורב הטמא. אך עם זה, אין לטשטש תחומיין. הטהרה - קרוב לאדם. ביוינה כתוב "וישלח את הינו מהאתו", שיקות של נח ליוינה, משא"כ בעורב. זהו דקדוק בלשון נקייה.

לאחר החורבן מופיעה הבטיחה שלא יהיה עוד חורבן לעולם, יחד עם זאת, גם ברית עם האדים שבعلם. על הברית הזאת מופיעה אותן, סיימון: "את קשתי נתני בענן... הקשת הזה, שמופיעה בדרך טבעית, שהיא נתנה בענן עוד קודם המבול, נתתיי" בלשון עבר, מקבלת עתה את פירושה ומשמעותה, להיותה אותם על קשר שמים הארץ, האדם ובוראו.

4. משך חממה שמות לב יט

אל תלמו כי המקדש והמשכו מהה עניינים קדושים עצמם, חילאה, הש"י תשרה בתוך בניו, ואם המה כאדם עברו ברית יעי הוועש ונ, זו הוסר מהם כל הקדושה והמה ככלי חול באו פריצים ויחללו (יעי יחזקאל ז, ב), וטיבוט נכנס לקדש הקדושים וזונה עמו (גטין נ): ולא נזוק כי הוסר קדושתו. ויתר מזו הלחות מכתב אלקים מהם אינם קדושים בעצם רק בשביבכם, וכאשר זונת אלה בטח חופתה (יעי שבת פח): מהה נהנים בוגדים מצד עצם, רק בשביבכם שאתם שומרים אותם. סוף דבר אין שום עניין קדוש בעולם וויתח לו העבודה והכינעה רק הש"י שם הוא קדוש במציאות המכוחיבת ולו נווה תלהלה ועובדיה, וכל הקדושות מהה מצד צווי ש恵命 הbara לבנות משכן לעשות בו זבחים וקרבות לשם היה" בלבד, והכרובים חילאה אין להם עבודה ושום מחשבה וענין רק זה כמו הקברנית רוצה לדעת הרוח לאן נטה עשה תורן, כן עשה הbara יתברך סימנים וצינויים להודיע אם ישראל עושים רצונות של מקום בזמנם שפניהם איש אל אליו כי (בבא בתרא צט) ודוק". ולכן אין בארון רק לוחות והס"ת, והכרובים מהה מבחו על הכפורת לא בארון רק שמורים למציאות המלאכים מבואר במורה ח"ג פרק מ"ה.

5. שמונה קבצים / קובץ ב / ב.

הציפיה לבני המקדש ולבעודת הקרים היא השאיפה היוטר אצילתית ויוצרת עליונה מכל מה שכל רוח עדין וכל נשמה שירית עליהנה יכולה לציר... בשמשתחררת נפש בהמה מסור גויתה על ידי המחשבה האנושית, בקרבון לד', מתאחדת היא עם רוחניות מחשبة אצילתית, מרוםמת עימה סכום עליון ועשיר מאד מכחות החיים, והעולם מתנווע לעלה לעלה.

5א. עולת ראייה / חלק א / עמוד קסג

פרים בני בקר שניים, ואיל אחד, כבשים בני שנה שבעה תמיימים. הקדושה המתאימה אל תcn הזמן, מעלה את הכח המעשי, כת העבודה שבחאים ובמציאות, להיות כל توزאותינו קדש לד'. כפול הוא הכח המעשי, "רב תבאות בכח שור": הכח השואבת את עז המפעל מקורה, והכח המשלה את מעינותינו ופלגיו לכל מקצועות המפעלים כולם, מתקשרים בקשר הקדש להיות מכונים לחפש ד' אל עליון בעולם. פרים בני בקר שניים.

5ב. לעומת שבעת ימי בראשית, הערצת הזמנים, שבעת כבשים בני שנה, העלאת המשך החיים המתלבש בזמן מראשית נתיתו.

6. אוות הקדש א קטו

שלשה מינים הם בתלמוד, גלה, נסתר ויהודים. הנגלה הוא עקרו בעבודת ההשתכלות, וההופעה של השפה השמיינית בלוועה בתוכו. הנסתור, משמשים בו שני הכוחות בהשתכלות, הארת השכל והשפה השמיינית. היהודים, הוא דרך לקבל את השפה השמיינית, וההופעה השכלית היא בלוועה בתוכה.

שני המינים הקודמים, הנגלה, והנסתר, הרי הם עורה והיכל, לקודש הקדשים, היהודים, שעל ידם מופיעים החיים האמיתיים, באדם, באומה, ובעולם. ואתס הדבקים בד' אלהיכם חיים לכלם הימים.

7. אוותות / זרעונים / א. צמאן לאל חי

צריך להראות את הדרך איך ננסים אל הטركליון – דרך השער. השער הוא האלהות המתגלגה בעולם 3, בעולם בכל יפו והדרוו, בכל רוח ונשמה, בכל חי ורמש, בכל צמח ופרח, בכל גוי ומملכה, בים וגלו, בשפריiri שחק ובהזרת המאורות, בקשרנות כל שית, ברענוןת כל סופר, בדמיונות כל משורר ובהגיונות כל חושב, בהרגשת כל מרגיש ובסערת גבורה של כל גבור.

אלחות העליונה, שאנו משתוקקים להציג אליה, להבלע בקרבה, להאסף אל אורחה, ואין לנו יכולם לבוא למדה זו של ملي

תשוקתנו, יורדת היא עצמה בשביבינו אל העולם ובתוכו, ואנו מוצאים אותה ומתענגים באהבתה, מוצאים מרגוע ושלום

במנוחתה. ולפרקדים תפקדו בברק עליון מזיו של מעלה, מאור עליון שמעל כל רעיון ומחשבה. השמיים נפתחים ואנו רואים מראות אליהם. –

8. המלב"ם על שמות כה, א ב"רמזי המשכן"

בגוף האדים הפרטני נמצא נמצאה שלוש חלוקות: א. הראש והגולגולת, שהוא מעון ומשכן לנפש המשכלת. ב. מן היצור עד החזה, שם נשכו הנפש החיונית שמשכנה בלב. ג. חלק התחתון של הגוף מן החזה ולמטה, שם משכן נפש הטבעית... וכן היה במשכן המזבח האוכל ומעכל את המזון הרוחני ולחם ד'. ובמחיצה השלישית היא הארון והלוחות וספר התורה, שהוא דומה למה, שם משכן הנפש המשכלה.